

ประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำ
คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Effectiveness of TPR Teaching Method in Vocabulary Learning and Vocabulary Retention of
Grade One Students

ชีริน ชุมวรฐายี (Serene Chumworathayee)* ดร.สิตา มูสิกริงส์ (Dr.Sita Musigrangsi)**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิผลของการสอนแบบ TPR ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้น ป.1 (2) ศึกษาความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบ TPR (3) ศึกษาหมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดเมื่อใช้การสอนแบบ TPR กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้น ป.1 จำนวน 25 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน และแบบทดสอบหาความคงทน รวมทั้งการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ ผลสรุปจากการวิจัย พบว่าความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยในผลของความคงทนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังสอน และหมวดคำศัพท์ที่นักเรียนเกิดการพัฒนาสูงสุด คือ หมวดคำบอกความรู้สึ

ABSTRACT

The purposes of this experimental study were : 1) to explore how the Total Physical Response (TPR) teaching method affected on the Grade One students' vocabulary learning 2) to study the retention of students' vocabulary after instruction, 3) to investigate the vocabulary classification that can be mastered the most through TPR. The participants were 25 of Grade One students. The research instruments were lesson plans, pre-post and retention tests, as well as individual interviews. The obtained data were calculated for percentage, mean score, standard deviation and paired-sample-*t*-tests. The results of the study showed the Grade One students' achievements increased significantly at the level of .01. The mean score of the retention test was higher compared to the post-test. Furthermore, words denoting feelings were mostly mastered via TPR teaching method.

คำสำคัญ: การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้น ป. 1 การเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์

Keywords: Total Physical Response, Grade One students, Vocabulary Learning & Vocabulary Retention

*นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

**อาจารย์ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

บทนำ

เด็กเล็กเป็นวัยแห่งการเรียนรู้สิ่งใหม่ แต่ก็ยังมีความหวาดกลัวที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง การช่วยให้เด็กมีความสุขในการเรียนรู้จะเป็นรากฐานสำคัญในการปรับตัว และพัฒนาการของเด็ก (กมลรัตน์, 2527) เกลิมเกียรติ (2522) กล่าวว่า ฟรอยด์ได้อธิบายเรื่องการพัฒนาการของวัยเด็กไว้ในทฤษฎีจิตวิเคราะห์ว่า วัยเด็กเป็นรากฐานในการพัฒนาการบุคลิกภาพสู่ผู้ใหญ่ และเพียเจต์ก็ได้กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กไว้ในทฤษฎีของเพียเจต์ เช่นกันว่า หลักการพัฒนาการของเด็กเล็กมี 3 ประการ ดังนี้ (1) พัฒนาการตามวัย (2) พัฒนาการตามประสบการณ์การเรียนรู้ (3) พัฒนาการที่เกิดจากประสบการณ์ตามวัยของตัวเอง (กมลรัตน์, 2527)

ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาการทุกด้านของเด็ก รวมทั้งการพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยจัดให้สอดคล้อง เหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพของเด็ก ในช่วงแรกเริ่มของการพัฒนาการทางภาษา เด็กอายุแรกเกิดจนถึง 6 ขวบ จะมีความรู้คำศัพท์ภาษาแม่มากพอที่จะสื่อสารกับบุคคลในสังคมได้ (Scott & Ytreberg, 1990) โดยเด็กเรียนรู้จากการฟัง พูด หรือแสดงท่าทางของบุคคลในชุมชนที่เด็กอาศัยอยู่ ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้กับเด็กเล็ก ก็ควรเริ่มต้นจากการเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ เฉกเช่นเดียวกับการเรียนรู้คำศัพท์อย่างเป็นธรรมชาติในภาษาแม่ของเด็ก (Hashemi & Azizinezhad, 2011)

Mattisson (2010) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควรเริ่มต้นจากการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่สื่อออกมา เพราะคำศัพท์เป็นต้นทางหรือทางนำในการเรียนรู้ภาษา และเมื่อผ่านการฝึกฝนซ้ำๆ ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้ (Yagoub & Mortaza, 2012) เด็กเล็กสามารถบอกหรือแสดงความเข้าใจคำศัพท์ ประโยคผ่านอากัปกิริยาท่าทาง เช่น การปฏิบัติ

ตามประโยคคำสั่ง ตัวอย่างเช่น Stand up, Sit down, Point to the blackboard. และเด็กเล็กสามารถออกเสียงคำ ประโยคที่ไม่ซับซ้อนเพื่อใช้ในการสื่อสารได้ ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนที่แสดงความเข้าใจผ่านท่าทางเหมาะสมกับวัย และบุคลิกภาพของเด็กเล็ก คือวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response : TPR teaching method)

การสอนแบบ TPR เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือประโยคจากการแสดงท่าทางของผู้สอน และสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพ (มณี, 2553) โดยผู้สอนนำคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนมาร้อยเรียงเป็นประโยคบอกเล่าหรือประโยคคำสั่ง วิธีการสอนแบบ TPR เป็นการสอนที่ควบคู่กับการสอนแบบฝึกซ้ำๆ (Drill teaching method) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้ กระบวนการพูดและปฏิบัติซ้ำๆของผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดการจดจำตามศักยภาพ Asher (1979) กล่าวว่า การสอนแบบ TPR เป็นวิธีการที่เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมอย่างยิ่งต่อผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ และควรมีสื่อเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นคำศัพท์ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ได้ (Mattisson, 2010) เพราะความสามารถในการจดจำคำศัพท์เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับสูงขึ้นไป

ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ คือความสามารถในการแสดงความเข้าใจหรือรับรู้คำศัพท์หลังจากเรียนผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยพบว่าการจำคำศัพท์มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การแปลรหัส คือการแสดงความเข้าใจในคำศัพท์ 2) การเก็บรักษา คือความคงทนในการจำ 3) การถูกกลับคืน เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง คือผู้เรียนยังมีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจคำศัพท์ได้ (Alkinson & Shiffrin, 1968 อ้างถึงใน ชัยพร, 2520)

วิธีการสอนภาษาต่างประเทศที่มีการฝึกซ้ำ ๆ ไม่กดดันผู้เรียนและเกิดความคงทนในการจดจำ คำศัพท์เหมาะสมกับนักเรียนชั้น ป. 1 คือ การสอนแบบ TPR อย่างไรก็ตาม ยังไม่ปรากฏงานวิจัยชิ้นใดที่ศึกษาลักษณะของคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดจากการสอนด้วยวิธีการดังกล่าวให้กับนักเรียนชั้น ป. 1 ผู้วิจัยจึงได้นำเอาวิธีการสอนแบบ TPR มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนแบบ TPR ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้น ป.1
2. เพื่อศึกษาความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบ TPR
3. เพื่อศึกษาหมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดจากการสอนแบบ TPR

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้น ป.1 โรงเรียนเทศบาล ๔ (วัดคลองเรียน) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อายุระหว่าง 6-7 ขวบ มีนักเรียนทั้งหมด 98 คน จำนวน 3 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการใช้เกณฑ์อายุในการคัดเลือก โดยเลือกห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนอายุนอกเกณฑ์น้อยที่สุด ได้นักเรียน 1 ห้อง จำนวน 25 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response : TPR) หรือ การสอนแบบ TPR

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจคำศัพท์ก่อน-หลังเรียน และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน

3. วิธีการเก็บข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยเลือกคำศัพท์เป้าหมายจำนวน 30 คำ ในหน่วยที่ 2 เรื่อง All about me และ My school จากหนังสือเรียนของนักเรียน ชั้น ป. 1 และนำมาจัดหมวดคำตามความหมายของคำศัพท์ โดยไม่นำเอาหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะจุดประสงค์ของการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนชั้น ป. 1 คือ นักเรียนสามารถเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ คำศัพท์เป้าหมาย 30 คำ ถูกแบ่งเป็นหมวดคำได้ดังต่อไปนี้ คือ

หมวดคำแสดงอาการปฏิกิริยา จำนวน 8 คำ ได้แก่ swim, listen, walk, read, drink, close, open, point

หมวดคำบอกความรู้สึก จำนวน 4 คำ ได้แก่ love, happy, sad, angry

หมวดคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ จำนวน 12 คำ ได้แก่ ruler, pencil, book, eight, six, five, two, school, temple, class, plane, car

หมวดคำบอกตำแหน่ง จำนวน 6 คำ ได้แก่ in, on, under, behind, between, in front of

3.2 ผู้วิจัยจัดทำแบบทดสอบประเภทเลือกตอบจำนวน 30 ข้อๆละ 3 ตัวเลือก คะแนน 30 คะแนนใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที ซึ่งแบบทดสอบในแต่ละข้อจะปรากฏคำศัพท์เป้าหมายจำนวน 1 คำ และรูปภาพ จำนวน 3 รูป นักเรียนทำแบบทดสอบโดยฟังครูอ่านคำศัพท์เป้าหมายคำละ 3 ครั้ง หลังจากนั้นนักเรียนจะต้องกากบาทเลือกรูปที่ตรงกับความหมายของคำศัพท์เป้าหมาย ต่อมาผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้น นำผลที่ได้มาหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ แก้ไข และนำไปใช้จริง โดยแบบทดสอบดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ทดสอบนักเรียนจำนวน 3 ครั้ง คือ ใน การวัดผลก่อนเรียน หลังเรียน และความคงทน

3.3 การสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลจะถูกนำมาใช้หลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบแล้วโดยมีคำศัพท์เป้าหมายจำนวน 30 คำ ซึ่งเป็นคำชุดเดียวกับคำศัพท์เป้าหมายในแบบทดสอบ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ถาม-ตอบคนละ 15 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยครูอ่านคำศัพท์เป้าหมายให้นักเรียนฟังครั้งละ 1 คำ ๆ ละ 3 ครั้ง นักเรียนแสดงความเข้าใจคำศัพท์ด้วยการแสดงท่าทาง หรือบอกความหมายเป็นภาษาไทยตามความเข้าใจ เช่น ครูออกเสียงคำว่า “drink” แล้วถามนักเรียนว่า นักเรียนทราบความหมายหรือไม่ นักเรียนบางคนพูดว่า “I drink milk.” ครูถามต่อไปว่า หมายความว่าอย่างไร นักเรียนบางคนทำท่าทางดื่ม หรือนักเรียนตอบว่า “ดื่ม” แสดงว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำว่า “drink” หากนักเรียนไม่ทราบความหมาย ให้พูดว่า “ไม่ทราบค่ะ/ครับ”

ผลการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ ศึกษาประสิทธิผลของการสอนแบบ TPR ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้น ป. 1 ศึกษาความคงทนในการจดจำคำศัพท์ และ ศึกษาหมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดเมื่อใช้การสอนแบบ TPR ได้ผลสรุปการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้และเข้าใจคำศัพท์ เมื่อใช้วิธีการสอนแบบTPR

ตารางที่ 1 ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้คำศัพท์ก่อนและหลังเรียน

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำศัพท์เป้าหมาย	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t-test	Sig.(2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
แบบทดสอบ	13.92	3.20	26.48	4.33	-18.12**	.00
วิธีสัมภาษณ์	.52	1.16	21.44	6.68	-16.77**	.00

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติในตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น ป. 1 มีความแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งการทำแบบทดสอบและการสัมภาษณ์

2. ความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน

หลังจากเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบ TPR

ตารางที่ 2. ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน

คำศัพท์เป้าหมาย(30)	หลังเรียน		ความคงทน		t-test	Sig.(2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
แบบทดสอบ	26.48	4.33	27.48	2.00	-1.27	.22
การสัมภาษณ์	21.44	6.48	22.08	6.15	-0.92	.37

จากผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที (*t*-test) และคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนมีมากกว่าความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียน แต่ไม่ปรากฏนัยสำคัญทางสถิติทั้งแบบทดสอบและการสัมภาษณ์

3. หมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดเมื่อใช้การสอนแบบ TPR

ตารางที่ 3. หมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดเมื่อใช้การสอนแบบ TPR

วิธีการ	หมวดคำ	ร้อยละของการพัฒนา
แบบทดสอบ	คำแสดงอาการปฏิกิริยา	5.54
	คำบอกความรู้สึก	42.00
	คำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่	5.00
	คำบอกตำแหน่ง	33.33
การสัมภาษณ์	คำแสดงอาการปฏิกิริยา	1
	คำบอกความรู้สึก	17
	คำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่	-2
	คำบอกตำแหน่ง	2

จากผลการวิจัยในตารางที่ 3 แสดงร้อยละของการพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการรับรู้คำศัพท์ 4 หมวด คือ หมวดคำแสดงอาการปฏิกิริยา หมวดคำบอกความรู้สึก หมวดคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ และหมวดคำบอกตำแหน่ง ผลการวิจัย

พบว่า หมดคำบอกความรู้สึกเกิดการพัฒนาสูงสุดในการสอนแบบ TPR ทั้งการทำแบบทดสอบและการสัมภาษณ์

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้และเข้าใจคำศัพท์เมื่อใช้วิธีการสอนแบบ TPR

ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ TPR สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนเป็นนักเรียน ชั้น ป.1 มีบุคลิกภาพที่ชอบการเคลื่อนไหว ชุกชน มีความสุขกับการได้แสดงออกหรือเลียนแบบคนที่ใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ครู แต่นักเรียนชั้น ป.1 ก็ยังเป็นวัยที่ต้องการการประคับประคองจากผู้ใหญ่ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัย ดังนั้นเมื่อครูใช้วิธีการสอนแบบ TPR ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน นักเรียนจึงชอบเพราะได้แสดงท่าทาง มีการเคลื่อนไหวร่างกาย และมีความสุขสนุกสนานในการเล่นแบบท่าทางอาภักปฏิกิริยาของครูผู้สอน รวมทั้งนักเรียนรู้สึกตื่นเต้นกับการได้ใช้ภาษาใหม่ในการออกคำสั่ง ให้เพื่อนในชั้นเรียนปฏิบัติตาม

ด้วยลักษณะของกระบวนการสอนแบบ TPR ที่กล่าวถึงในข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ครูจะเป็นต้นแบบที่สำคัญในการสร้างความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ให้กับนักเรียนที่เป็นเด็กเล็ก และครูจะเป็นผู้ที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนต้องการแสดงท่าทาง รวมทั้งเปล่งคำพูดออกมาตามที่ครูพูด การเรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นไปตามธรรมชาติของของการสอนแบบ TPR ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธวีน (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อเตรียมพร้อมการ ฟัง - พูด ภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติเมธา พบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Saryati (2012) เรื่อง The effectiveness of TPR (Total Physical Response) method in English Vocabulary Mastery of Elementary School Children โดยผู้วิจัยสอนคำศัพท์ให้กับกลุ่มทดลองนักเรียนชั้น ป.1 ด้วยวิธีการสอนแบบ TPR และกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีการดั้งเดิม ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มทดลองหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ TPR สูงขึ้นมากกว่าความสามารถก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2. ความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบ TPR

หลังจากที่นักเรียนทำแบบทดสอบและสัมภาษณ์หลังเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเว้นระยะเวลาเพื่อศึกษาความคงทนเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผลวิจัยได้เป็นดังนี้ นักเรียนเกิดความคงทนในการจดจำคำศัพท์ทั้งการทำแบบทดสอบและการสัมภาษณ์ คะแนนเฉลี่ยในผลของความคงทนมีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังสอน อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏนัยสำคัญทางสถิติในผลของความคงทน งานวิจัยชิ้นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร (2550) เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมทัศนศิลป์และกิจกรรมการตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความคงทนต่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเว้นระยะของการทดสอบ 2 และ 4 สัปดาห์ ผลการทดลองสรุปได้ว่า กิจกรรมทั้งสองทำให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ching Hsu & Hui Lin (2011) เรื่อง The effects of Total Physical Response on English functional Vocabulary Learning for Resource Classroom Students in Elementary School ผู้วิจัยได้ทดลองกับนักเรียน 2 คน ที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ สมาธิสั้น ไม่สามารถจดจำกับ

การเรียนรู้และนักเรียนอีก 1 คน เรียนแบบวิธีการดั้งเดิม ผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบ TPR ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้เกิดความคงทนในการจดจำคำศัพท์และเป็นความคงทนประเภทความจำระยะยาว

การรับรู้และเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการสอนแบบ TPR เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในขณะที่เด็กมีความรู้สึกสนุก ผ่อนคลาย ไม่กลัว ทำให้สมองปลอดโปร่ง กระบวนการจำเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ และเมื่อเกิดการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง ทำให้เกิดการเข้าใจความเข้าใจ ดังนั้น เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบและการสัมภาษณ์ หาความคงทนในการจดจำคำศัพท์ ผลจากการทดสอบแสดงให้เห็นว่า นักเรียนเกิดความคงทนในการจดจำคำศัพท์ระยะยาวจากการใช้วิธีการสอนแบบ TPR

ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของเด็กเล็กเกิดจากการสอนที่มีการฝึกซ้ำๆ (Drill teaching method) เป็นกระบวนการสอนหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในกระบวนการสอนแบบ TPR ผู้สอนจะนำเอาคำศัพท์เดิมมาเชื่อมโยงกับคำศัพท์ใหม่ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปประโยคคำสั่ง หรือบอกเล่าก็ได้ ตัวอย่างเช่น walk คือ คำศัพท์ที่นักเรียนได้ทราบความหมายแล้วและคำใหม่คือ temple ครูจะใช้ประโยคคำสั่งกับนักเรียนว่า Walk to the temple. และแสดงท่าทางจากประโยคคำสั่งดังกล่าว การสอนแบบ TPR เป็นการฝึกหรือทำซ้ำคำว่า walk ทำให้นักเรียนจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้นและอีกหนึ่งตัวอย่าง เช่น คำว่า pencil เป็นคำศัพท์เดิมที่นักเรียนทราบความหมายแล้ว ครูจะใช้ประโยคว่า I have five pencils. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจคำว่า five ครูก็จะแสดงจำนวนดินสอซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ การพูดซ้ำคำว่า pencil ในประโยคดังกล่าว ทำให้นักเรียนจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น

ตามตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้คำศัพท์ในขั้นต้นของนักเรียนเกิดจากความเข้าใจความหมายคำศัพท์จากการแสดงท่าทางหรือการ

ได้เห็นและสัมผัสสิ่งของ หลังจากนั้น ฝึกปฏิบัติจนเกิดเป็นความคงทนและเมื่อมีการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ยาวนานมากขึ้น ในกระบวนการฝึกที่มีการทำซ้ำ (Drill teaching method) ควรเริ่มต้นด้วยการฝึกพร้อมกันทั้งห้อง ฝึกเป็นกลุ่ม ฝึกเป็นคู่และฝึกเป็นรายบุคคล ซึ่งการฝึกโดยการทำซ้ำจะปรากฏอยู่ในกระบวนการสอนแบบ TPR เสมอ จากอภิปรายผลของความคงทนสรุปได้ว่า นักเรียนเกิดความคงทนในการจดจำคำศัพท์หลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ TPR

3. หมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดเมื่อใช้การสอนแบบ TPR

จากงานวิจัยชิ้นนี้ พบว่า หมวดคำศัพท์บอกความรู้สึกเกิดการพัฒนาสูงสุดในการสอนแบบ TPR ซึ่งในกระบวนการสอน ผู้วิจัยใช้โครงสร้างประโยคบอกความรู้สึกของตนเอง ดังนี้ เช่น I'm happy. (ฉันมีความสุข) I'm sad. (ฉันรู้สึกเศร้า) I love my teacher. (ฉันรักคุณครูของฉัน) และ I'm angry. (ฉันโกรธ) คำบอกความรู้สึกทั้ง 4 คำ จะแสดงออกผ่านใบหน้าและท่าทางของผู้สอนและผู้เรียนจะปฏิบัติตาม จากประโยคดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า หมวดคำศัพท์บอกความรู้สึกเป็นคำศัพท์ที่ติดตรึงอยู่ในมโนภาพของนักเรียนชั้น ป. 1 มากกว่าคำศัพท์ประเภทอื่นๆ หากผู้สอนใช้คำบอกความรู้สึกเป็นต้นทางในการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทอื่นๆ เช่น I love my school. (ฉันรักโรงเรียนของฉัน) ผู้วิจัยคิดว่า เป็นทางเลือกที่เหมาะสมอีกทางหนึ่งในการสอนคำศัพท์ให้กับผู้เรียนที่เป็นเด็กเล็ก โดยเริ่มต้นจากหมวดคำศัพท์บอกความรู้สึก อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยไม่พบงานวิจัยใดที่มีการเสนอหรือศึกษาเปรียบเทียบหมวดคำศัพท์ที่เหมาะสมกับการสอนแบบ TPR แต่ปรากฏงานวิจัยที่ศึกษา ชนิดของคำศัพท์ตามไวยากรณ์ที่เกิดประสิทธิภาพจากการสอนแบบ TPR เช่น งานวิจัยที่ศึกษาการสอนคำคุณศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบ TPR เรื่อง Using TPR Method in Teaching English Adjectives ของ

Mattisson (2011) โดยมีกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาอายุ 11 ขวบ เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบ TPR มีประสิทธิภาพกับการสอนคำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความเข้าใจและนำคำคุณศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้องมากขึ้น และงานวิจัยของ Mahmudah (2011) เรื่อง Improving students' ability using preposition of place through Total Physical Response (TPR) ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการสอนแบบ TPR มีประสิทธิภาพต่อการสอนคำบุพบทให้กับนักเรียน ซึ่งนักเรียนเข้าใจและนำคำบุพบทไปใช้ได้ถูกต้องมากขึ้นเช่นกัน

งานวิจัยข้างต้นทั้งสองชิ้นกล่าวถึงหมวดคำตามหลักไวยากรณ์คือคำคุณศัพท์และคำบุพบทซึ่งสามารถสอนด้วยวิธีการสอนแบบ TPR ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดีงานวิจัยชิ้นนี้มีการกล่าวถึงลักษณะของหมวดคำตามความหมาย คือ คำที่แสดงอาการกระทำ คำบอกความรู้สึก คำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของและสถานที่ และคำบอกตำแหน่ง ผลสรุปจากงานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า หมวดคำบอกความรู้สึกเกิดการพัฒนาศักยภาพในการสอนแบบ TPR กับนักเรียน ชั้น ป. 1

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1.1 หัวข้อเรื่องที่นำเสนอไม่ควรมากเกินไป และควรเป็นหัวข้อเรื่องที่นักเรียนใช้ได้จริง เช่น บุคคลในโรงเรียน สมาชิกในครอบครัว

1.2 ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นภาษาหลักเพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและสอดคล้องด้วยภาษาไทยเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจคำสั่ง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีการสอนอื่น

2.2 ควรมีการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในรูปวิดีโอเพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกต่อไป

2.3 ควรมีการสลับข้อและตัวเลือกในแบบทดสอบ และการสัมภาษณ์

2.4 ควรเว้นระยะเวลาในการทดสอบหาความคงทนมากกว่า 2 สัปดาห์เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบ TPR ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้น ป. 1

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนแบบ TPR ความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการดังกล่าว และศึกษาหมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดเมื่อใช้การสอนแบบ TPR ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.ลิตา มุสิกรัมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรมินทร์ การะวี และ ดร.เข้มทอง สันวงศ์สุวรรณ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาแนะนำการศึกษาวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2527. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา. เจริญเกียรติ ผิวนวล. 2522. จิตวิเคราะห์ของฟรอยด์. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ดวงกมล จำกัด. มณี อินทพันธ์. 2553. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง : วิวัฒนาการและการนำไปใช้กับผู้เรียนต่างบุคลิกภาพรูปแบบการเรียนรู้และระดับความสามารถทางภาษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตร

- การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เมธิชน อินธิไชย. 2547. การใช้วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อเตรียมความพร้อมการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติเมธา จังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิธร เจริญใจ. 2550. การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมทัศนศิลป์ และกิจกรรมการตอบสนองด้วยท่าทาง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยพร วิชาวุธ. 2520. ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- Asher, J. 1979. Learning Another Language through Actions: The complete teacher's guidebook. San Jose California: Accu Print.
- Ching Hsu, H., Hui Lin, C. 2011. The effects of Total Physical Response on English functional Vocabulary Learning for Resource Classroom Students in Elementary School. Retrieved July 20, 2013, from www.sciencedirect.com.
- Hashemi M., Azizinezhad M. 2011. Teaching English To Children A Unique, Challenging Experience For Teachers, Effective Teaching Ideas.[Electronic version] Journal of Procedia-Social and Behavioral Sciences 30(2011):2083-2087.
- Mahmuda R. 2011. Improving students' ability using preposition of place through Total Physical Response (TPR). Retrieved Jan 2, 2014, from www.EnglishTeachingForum.com.
- Mattisson J. 2011. Using TPR Method in Teaching English Adjectives. Retrieved July 20, 2013, from www.diva-portal.org.
- Mattisson J. 2010. Communicative Language Teaching in Vocabulary Teaching and Learning in a Swedish Comprehensive Class. Retrieved July 20, 2013, from www.diva-portal.org.
- Sariyati, I. 2012. The effectiveness of TPR (Total Physical Response) method in English Vocabulary Mastery of Elementary School Children. Retrieved December 28, 2013, from www.ejournal.undip.com.
- Scott, A W., Ytreberg, H L. 1990. Teaching English to Children . New York, NY: Longman.
- Yagoub, Z., Mortaza, A. 2012. The effect of semantic mapping strategy on EFL learners' vocabulary learning. Retrieved August 25, 2013, from www.InternationalConferenceonEducationandEducationalPsychology.com.